

A hatalom működése (I.) – Ige: 1Pt 2:11-24

Jelen számunkban...

- Szövetségi kongresszus Váradon
- Női alkalmak Vajdahunyadon, Lupényban és Nagyfaluban
- Bemerítések
- Lelkipásztori közösség Ballán
- Bibliai Olimpia – országos szakasz

„Adódik most is a kérdés: «mi végett ez a sok küzdelem a világban?» Ott, azt a háborús helyzetet tekintve, nemde «az ország, a hatalom és a dicsőség» végett? Az Úr Jézustól tanuljuk, hogy még ha úgy vélnénk is, hogy ezek a mi-eink, a dicsőséget annak kell adnunk, akit igazán megillet. Addig is, míg ez lesz a teljes valóság, mindig kell az a másféle kis csapat, akik mintegy a Mester szavát követve, az életért küzdenek.”

Mi jut eszünkbe a hatalomról? Elsőre talán olyan dolgok, mint politikai, katonai hatalom, esetleg gazdasági hatalom, a pénz hatalma vagy a média hatalma. Sok minden eszünkbe juthat még a hatalomról: a rendőrség, a fegyverek, estleg a bankok, vagy törvények. Ezeket látva tapasztalunk sok pozitív és sok negatív dolgot is. A hatalom felelősség is!

Tegyük fel a kérdést: *Honnan van a hatalom?* Azt kell mondani, hogy a hatalom Istentől van! Minden hatalom ott koncentrálódik az Ő kezében, és ami földön megjelenik, az csak egy töredéke ennek. A földi hatalom nagyon sokszor nem is úgy működik, ahogyan kellene. A Biblia alapján tehát biztosak lehetünk benne, hogy Istené minden hatalom! Jézus Krisztus földi, messiási szolgálata végén, amikor elküldi a tanítványokat, hogy menjetek és hirdessétek az evangéliumot mindenütt, és tegyetek tanítványokká mindenkit, úgy kezdi a nagy misszióparancsot, hogy „*nekem adatott minden hatalom mennyen és földön*”. (Mt.28:18) Ez azt jelenti, hogy amikor bizonyosságot teszünk, képviseljük Jézus Krisztust és megvalljuk a hitünket, akkor ez a mindennél nagyobb mennyei hatalom van az evangéliumban, és ez megnyilvánul. Ezért mondja Pál apostol, hogy Istennek az ereje az evangélium (1Kor 1:18), mert ez a mennyei hatalom van benne. Nem csak szavak és mondatok, amelyeket elmondunk, aztán valami lesz belőle, hanem az Istennek az ereje működik benne.

Isten a hatalmát megosztotta, és ebből a hatalomból Ő jónak látta, hogy a szellemi világ lényei is részesüljenek. Van hatalma az angyaloknak, akik hatal-

Jubileum lesz Temesváron!

Az önálló Temesvári Magyar Baptista Gyülekezet 100 évvel ezelőtt alakult meg, ugyanis korábban – több mint 40 évig – a városban működő baptista közösség három nyelvű volt (magyar, német és román). A fejlődés és a magyar misszió érdekében elődeink fontosnak tartották megtenni ezt a bátor lépést. Isten pedig megáldotta a kicsiny kezdetet. Emlékezni, hálát adni és ünnepelni hívjuk tehát a jelenlegi és volt temesvári baptista testvéreket és hozzátartozókat. Időpont: 2025. augusztus 30-31. Helyszín: Temesvár, Drubeta 6 sz. „Az Úr segített el bennünket egészen idáig!” (1Sám 7:12)

Boros Róbert /p.

„A családdal töltött minőségi idő olyan kincs, amit nem lehet pénzen megvásárolni” – mondja Karol Sevilla. Éppen ezért idén szeretnénk minél több családnak segíteni abban, hogy ilyen kincseket szerezzen. Ezért egyszerre két helyen is családi napot szervezünk, ahova szeretettel várjuk közösségünk családait. Úgy a Sólyomkövári, mint a Hargitai táborban korosztályra lebontott kreatív, zenei és bibliai foglalkozásokon vehetnek részt a gyerekek és tinik szüleikkel együtt egy egész napon át. Igény szerint tudunk étkezést is biztosítani. A családi nap dátuma május 31. További részletekkel és a regisztrációval kapcsolatosan kérünk mindenkit, hogy kövesse figyelemmel az Erdélyi Baptista VISZ Facebook-oldalát! **(A VISZ vezetőisége)**

mas erejűek. (Zsolt 103:20) Továbbá van hatalom a démoni erőknél, a sátnál is. Olvassuk a Bibliában, hogy megszállnak, megbetegítenek és tönkretesznek embereket. Jézus azt mondja, hogy az ördög munkája, hogy öl, lop és pusztít. (Jn 10:10) Tehát alapvetően gonosz erő. Ez a gonosz erő soha nem tud jót tenni, csak rombol. Jézus azt is állítja, hogy ennek a gonosz, démoni hatalomnak, bármilyen módon is nyilvánul meg, „fölöttem semmi hatalma nincs” (Jn 14:30). Tehát Jézus Krisztus van felül, és ha benne bízunk, akkor ez a hatalom, ami az ördögnek a hatalma, kevés lesz, mert Jézusnak az oldalán vagyunk. Ezt nem szabad elfelejteni, amikor kísértéssel, démoni erővel találkozunk, vagy az élet nehéz küzdelmeit harcoljuk. Ezért ne féljünk az ördögtől, hanem álljunk ellen neki! (1Pt 5:9)

Nézzük meg a hatalomnak azt a részét, amit Isten titokzatos módon megosztott a földön, és amit az embernek adott. Míg az Istennél a hatalom csak jó, az ördögnél levő hatalom pedig csak rossz, az emberek által gyakorolt hatalom lehet jó is meg rossz is. A történelemben látunk erre sok példát. Jó dologra is és rossz dolgokra is lehet használni a hatalmat. Isten is benne lehet ebben a hatalomban, általa is működik, máskor meg demonizálódik és teljesen gonosz erők nyilvánulnak meg általa. A földi hatalomra úgy kell nézni, hogy ez nem egy tökéletes hatalom, és nem csak fekete vagy fehér, hanem általában keveredve jelenik meg. Ez körbevesz bennünket és elég erősen hat ránk. Azt is mondja Isten igéje, hogy erre a földi hatalomra, ami körülöttünk megnyilvánul, tisztelettel és engedelmisséggel kell tekinteni. Hát ez nem egyszerű! De hogy kell ezt a tiszteletet és engedelmisséget megélni? Azt mondja Isten igéje, hogy „mindenkinek adjátok meg a tiszteletet”. Tehát a politikai, katonai, gazdasági hatalomnak tisztelet jár, és alapvetően engedelmisséggel tartozunk neki (Róm 13:1-7). Annak a hatalomnak, amit Isten az embernek adott, mindig egyetlen programja kell, hogy legyen: hogy a jót megdicsérje, a rosszat pedig megbüntesse. Ha valami gonoszság vagy rossz történik a világban, akkor sújtson le rá, ha pedig valami jó dolog, azt emelje föl mintaként, és dicsérje meg. Ez tehát a hatalom dinamikája, így kellene, hogy működjön – legyen szó politikai, gazdasági, katonai, rendfenntartó hatalomról vagy éppen a média hatalmáról. Amikor a hatalom demonizálódik és Isten igéjével szemben nyilvánul meg az előző szabályt felülírja az, amit az apostolok gyakoroltak: „*Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek.*” (ApCsel 5:29)

A szülőknek is van hatalmuk! Ha a gyerek rosszat csinál, akkor azt mondjuk, hogy ez nem jó. Ha engedelmeskedik, akkor pedig megdicsérjük. Ez a gyereknevelés alapelve. Ugye milyen egyszerű! Csak ennyit kell tenni egy szülőnek: amikor rossz dolgok történnek, le kell állítani, amikor jó dolgok történnek, meg kell dicsérni. Így képzel-

te el tehát Isten a hatalom dinamikáját. Amikor ezt értjük és gyakoroljuk, akkor nagyon egyszerű a dolog. Azonban sokszor a hatalmat olyan ember vagy olyan körök gyakorolják, akiket mindennek lehet nevezni, csak jónak nem. Akkor már nehezebb elfogadni, hogy tiszteletet kell adni nekik, sőt még engedelmisséggel is tartozunk. Ha a bibliai időkre gondolunk, sokszor olvasunk arról, hogy a római hatalom a keresztyének üldözésével nem azt tette, amivel Isten megbízta, vagyis a rosszat megbüntesse, a jót pedig felemelje, hanem éppen fordítva: a jót büntette meg, és a rosszat emelte föl. Aztán szintén a római birodalomban jött egy Konstantin nevű császár, aki megváltoztatta az akkori hatalmi rendet, és azt mondta, hogy a keresztyéneket nem üldözzük tovább, és elkezdte támogatni őket. Utána már könnyebb volt kimondani az embereknek, hogy a hatalom nem is olyan rossz, mert már nem volt ellenséges.

Képzeld el, ha semmiféle hatalom, szabály nem lenne a világban, akkor teljes anarchia lenne! Akkor valószínűleg már ember sem élne a földön, mert régen elpusztítottuk volna egymást. A hatalmi erők tehát azért vannak, hogy rendet tartsanak, hogy ne legyen anarchia, káosz. Ezért van hadsereg, határvédelem, rendőrség, bíróság és más intézményrendszerek. Hogy ez jól működik vagy nem, az már más kérdés, de Isten azért adta ezeket, hogy rend legyen a világban és biztonságban élhessünk.

Fontos alapelv, hogy amikor azt mondja Isten igéje, hogy tiszteljük azt a hatalmat, ami a földön körbevesz bennünket, és engedelmeskedjünk neki, ez alapvetően nem azoknak az embereknek szól, akik képviselik ezt a hatalmat, hanem az intézménynek. Nem azt az embert kell tehát nézni, aki ebben a rendszerben képviseli a hatalmat, mert ő lehet, hogy jó, vagy gonosz, alkalmas a feladatára, vagy teljesen alkalmatlan. Példa lehet erre Néró és Konstantin, akik ugyanazt a római birodalmat képviselték császárként, de teljesen más alapelvek szerint. Isten tehát azért adta a különböző hatalmi erőket, hogy ezzel rendet tartson a világban.

Egy másik megnyilvánulása a hatalom működésének az iskola. A tanárnak van hatalma? Bár a nyugati világban egyre kevesebb, de azért még van egy kevés. És ha az iskola hatalmi struktúráként működik, Isten igéje azt mondja, hogy tisztelettel forduljunk felé, és engedelmeskedjünk neki. Igen ám, de mi van, ha az egyik tanár azt mondja a diákoknak, hogy az iskolában tilos a dohányzás, miközben ő dohányzik? Szünet van, kijön a folyosóra, dohányzik, és közben azt mondja a diákoknak, hogy ti nem dohányozhattok, mert az káros az egészségre. Egy ilyen szituációban a diák amennyiben csak a tanárt látja, azt mondhatja, hogy te mondod nekem? Én azt csinállok, amit akarok! Ha azonban azt látja, hogy itt van egy olyan rendszer, ami védelmet ad, akkor tovább lát azon a taná-

ron, aki nem tölti be jól a pozícióját, és azt mondja, hogy engedelmeskedek neki.

Isten igéjének egyik alap kijelentése, hogy **„Tiszteld apádat és anyádat!”** (2Móz 20:12) A tiszteletet és az engedelmisséget meg kell adni, ez könnyű akkor, ha az édes-apa és az édesanya komoly emberek voltak, akik nagyon sokat befektettek gyerekeikbe, szerettek és tiszteltek és önzetlenül jól neveltek. De mi van abban az esetben, ha olyan apáról és anyáról beszélünk, akik az ellenkező kategóriába tartoznak, rengeteg fájdalmat és sérülést okoztak a gyerekeiknek? Akkor ezt sokkal nehezebb megélni. De mit mond Isten igéje? „Tiszteld apádat és anyádat!” (2Móz 20:12) Nem azért, mert ő(k) megérdemli(k), hanem mert Isten létrehozott egy olyan struktúrát, amit családnak nevezünk és tiszteletet érdemel. Még akkor is, hogy ha valaki, aki a hatalmat képviseli benne, nem jól csinálja.

Munkahelyi hatalom is létezik. A munkahelyi vezetők elvárják a kemény munkát, és könnyű engedelmeskedni, ha azt látjuk, hogy a főnök is odateszi magát, motivál, ő megy elől. De ha azt látjuk, hogy ő egyébként soha nem dolgozik, az élete egy káosz, erkölcstelen, akkor azt mondhatjuk, hogy ő mondja nekem, hogy dolgozzak és még meg se fizet érte? Ha csak a főnökre nézünk, aki lehet, hogy alkalmatlan a feladatára, akkor nem tudjuk megélni Istennek az igéjét, hogy tisztelettel viszonyuljunk ehhez a hatalmi rendszerhez. Ha viszont tovább látunk és megértjük Isten akaratát, hogy a munkahely és a munka egy áldás, akkor azt mondhatod, hogy tisztelettel viszonyulok ehhez a helyzethez, és megteszem azt, amit kell, becsületesen dolgozok még akkor is, ha nem is tökéletesen működik a rendszer.

A politikai hatalom megítélése kényes kérdés. Ha úgy tekintünk valamelyik politikai vezetőre, hogy szimpatikus, akkor könnyű tisztelni és engedelmeskedni. De ha úgy tekintünk egy politikusra, hogy összeszorul a gyomrunk, mert korrupt, erkölcstelen és hazudik, akkor nem igazán tudjuk betölteni az Isten igéjét. Amennyiben azt nézzük, hogy van egy hatalmi struktúra, amit Isten azért adott, hogy rend legyen, és ne anarchia, hogy a rosszat megbüntesse, a jót meg felemelje, akkor tovább látunk egy alkalmatlan, erkölcstelen emberen vagy hatalmát nem teljesen biblikusan képviselő párton, és azt mondhatjuk, hogy köszönöm, hogy van állam! Köszönöm, hogy van egyfajta rend! Vannak ugyanis a világnak olyan részei, ahol sokkal nagyobb zűrzavar és a káosz uralkodik, és emiatt az emberek szenvednek. (folytatjuk)

Durkó István lp., Budaörs

Bemerítés és gyermekbemutató Szamosújváron

„Hadd hirdessem a Te nevedet nemzedékről nemzedékre, örökkön örökké dicsérnek majd Téged a népek!” (Zsolt 4:18)

Az Úr kegyelméből ennek a prófétikus kijelentésnek a beteljesedését tapasztaltuk meg a Szamosújvári Magyar Baptista Gyülekezetben folyó év március 23-án, amikor bemerítésnek és gyermekbemutatósnak is tanúi lehettünk. A Csorba családból a nagypapa, Csorba Pista

testvér merítkezett be, és felesége, Rózsika testvérnő is csatlakozott a gyülekezethez. Ugyanazon istentisztelet keretében mutattuk be a gyülekezet előtt, és kértünk áldást unokájukra, Csorba Eliot-ra. Legyen áldott az Úr neve nemzedékről nemzedékre! Igét hirdetett Kiss Lehel lp. testvér a 128. zsoltár alapján, míg a bemerítést a helyi lp. végezte. „Íme így áldatik meg a férfiú, aki féli az Urat! Megáld téged az Úr a Sionról, ... hogy meglássad fiaidnak fiait. Békesség legyen Izráelen!” (egy jelenvolt)

Elhívottak és meghívottak

– Bemerítés a nagykarolyi missziós közösségben

Ezek vagyunk mindannyian! Isten nem válogat idős vagy fiatal, gazdag vagy szegény, görög vagy zsidó között. Egyetlen Fiát adta, hogy zsoldunk ne a kárhozat, hanem a Vele való drága és személyes kapcsolat legyen! A mi Istenünk egy ajándékozó Atya, aki gazdagon árasztja ránk jószágát. Az Ő jóságának a felismeréséből fordult Dano Béla bácsi és Dano Ildikó néni a megtérés útjára lányuk, Balázs Enikő házánál a tavalyi évben. Micsoda ajándék, amikor egy ember szívében világosság gyúl, és az kiárad a családjára és környezetére! Ám nemcsak a szülei életét ragadta meg ez az új élet, hanem férje, Balázs Róbert szívét is, akit az Isten népe közt megtapasztalt szeretet és befogadás érintett meg.

2025. április 6-án Jézus Krisztusba vetett hitüket megvallva, újszövetségi bemerítésben részesült Dano Béla és

felesége, Dano Ildikó Nagykarolyból, illetve Balázs Róbert Mezőfényből. A bemerítést az Érmihályfalvi Magyar Baptista Gyülekezet imaházában tartottuk.

Az ünnepi istentiszteleten Sebestyén László, szilágy-szentkirályi lelkipásztor hirdette Isten ígését a szőlőmunkások példázata alapján (Mt 19:30-20:16). Szolgálatában többek között arról tanított, hogy Isten az Ő igazságossága szerint osztja a munka bérét azoknak, akik mindvégig kitartanak. A jutalom pedig az örök élet, amit nem a mi érdemünkből kapunk, hanem Jézus Krisztus áldozatának árán.

A bemerítést Oláh Elemér, a nagykarolyi misszió vezetője és Szűcs Dániel érmihályfalvi lelkipásztor végezte. Hisszük, hogy továbbra is ébredést fog hozni Isten Nagykarolyban és környékén! Minden dicsőség az Övé! (Oláh Elemér)

Bemerítés Gálospetriben

2025. április 20-án, húsvét vasárnap délelőtt szűkösnek bizonyult az imaház Gálospetriben. Sok helyről sereglett össze a nép, hogy tanúja legyen Brugós Patrik bemerítkezésének. Testvérünket hosszú időn át szólíttatta az Úr, amíg megérlelődött benne az elhatározás, hogy háttat fordít romlott életének, és belekapaszkodik a felé kinyújtott, átszegtett kézbe. Imádságra Izsó István lp. és Szabó Sándor tv. (Bihar) buzdította a gyülekezetet az 1Kor 15:14 alapján. Igehirdetéssel Nagy István tv. (Sarmaság) szolgált, az Úr Jézus megkeresztelkedésének történetéből (Mt 3:13-17; Jn 1:29) merítve az üzenetet. A környék fiataljai közé az Úr az utóbbi időkben lelki megmozdulást adott. Közülük egy szép nagy csoport köszöntötte Patrikot, aki nemcsak, hogy oszlopos tagja, hanem Isten kegyelméből egyik mozgatórugója is lett az ifjúsági életnek. A bemerítést Kiss Lehel lp. végezte. Imádkozunk, hogy Istenünk áldja meg fiatal testvérünket hűséggel, gyümölcsöző élettel, és hogy tapasztaltassa meg még sokakkal az Úr Jézus véreben való megtisztulás örömét! (Kiss Lehel lp.)

BIZONYSÁGTÉTEL

Brugós Patrik vagyok, huszonhárom éves, a Bihar megyei Gálospetriben élek. Nem hívó családba születtem, de 2013-ban édesanyám az Úr kegyelméből megtért, és én is elkezdtem vele az imaházba járni. Sajnos egészen korán, még gyerekként odaadtam magam a bűnnek: tizenhárom éves voltam, amikor elkezdtem alkoholt fogyasztani. Tizennégy éves koromban elkerültem iskolába, Nagykárolyba. Rászoktam a cigarettára is, és egyre mélyebbre süllyedtem a különböző undorító bűnökbe. Egyre kevésbé érdekelt már Isten, egyre ritkábban mentem el az imaházba egész addig, míg 2018-ban egy evangélikációs istentiszteleten szólt hozzám az Úr, hogy nem a jó úton járok, és szükségem van a megtérésre. Mindegy úgy képzeltem, hogy a megtéréskor valami rendkívüli dolog történik, vagy különleges érzések töltenek el – ezért egy nagy csodára vártam. Végül elutasítottam a megtérést, ugyanis az volt a kifogásom, hogy ha én elkezdek az Úr útján járni, a bátyám kénytelen lesz egyedül járni a diszkóba. Üres szívvel tértem tehát haza, elutasítottam az Úr Jézus kegyelmét. Nemsokára a bátyám megnősült, így én maradtam egyedül.

A következő évben ismét munkálkodott az Úr a szívemben: újra egy evangélikációs estén voltam, ahol újra azt hallottam, hogy meg kell térnem, hiszen nem jól élem az életemet. Akkor is a nagy csodára vártam, de ismét volt kifogásom, mégpedig az, hogy nem tudok szakítani az alkohollal. Az Úr újabb esélyt adott: nemsokára alkoholmérgezés miatt bekerültem a kórházba. 4000 százalékos vérfertőzésem volt, tizenkilenc évesen. El kellett döntene-

nem, hogy hogyan folytatom tovább: inni fogok és meghalok, vagy az életet választom. Ebben a helyzetben más emberek talán összerögtörtek volna és elfogadták volna az Úr Jézus kegyelmét, de én nem gondoltam bele komolyan a sorsamba. Az italt végérvényesen letettem ugyan, de a kórházból kijöve tovább éltem a világi életet, még mélyebbre kerültem a világba, a bűnökbe. 2022-ben volt egy párkapcsolatom, amiből mély depresszióval kerültem ki. Ez a depresszió azt váltotta ki, hogy a tiltott szerek fogyasztása napi szintűvé vált az életemben.

2023-ban ismét volt egy evangélikációs este. Ekkor rám nehezettek a bűneim, és ismét megláttam Isten kegyelmét, de nem tudtam dönteni, mivel erősen kötöttek a bűnök. Elpazaroltam ezt a lehetőséget is. Augusztusban Németországban voltam, és a munka szünetében mobiloztam. Egy videó jött velem szembe, amely azt mutatta be, hogy egy nyomorék ember bemejtkezett. Amikor kérdezték tőle, hogy miért tette, azt válaszolta, hogy mert hiszi, hogy lesz

egy nap, amikor Isten letöröl minden könnyet, és nem lesz több fájdalom. Abban a depressziós állapotban, amelyben voltam, elgondolkodtam, hogy ha Isten egy ilyen emberen tud segíteni, és el tudja venni a fájdalmait, akkor velem nem tudná megtenni ugyanezt? Rajtam nem tudna könyörülni? Magamba roskadva letérdeltem, és sírva elkezdtem sorolni a bűneimet. Viszont ez még nem volt teljes átadás. Nemsokára kaptam egy nagy próbát, amiben elestem, és olyan mélyre kerültem megint, hogy augusztustól 2024 februárjáig egyáltalán nem imádkoztam. Még jobban belementem a szenvedélyeimbe, a kaszinózásba, a kimaradásokba, a parázna életbe, viszont az italt nem vettem vissza.

Február 25-én tiltott szerekkel a szervezetemben verekezésbe keveredtem, amelyből csak úgy tudtam megszabadulni, hogy magamra hívtam a rendőrséget. Míg a rendőrségi és az egészségügyi kivizsgálások zajlottak, magamban összeroskadtam, és eltöprengettem azon, hogy én tényleg ezt az életet akarom folytatni? Meg is halhattam volna! Börtönbe is kerülhetek! Hogy jutottam idáig? Magamba szállva őszintén Istenhez fordultam. Ő nem vetett meg, nem utasított el, hanem szeretetével átkarolt engem. Amikor megtapasztaltam az Ő szeretetét, minden nehézség érzése, fájdalom elmúlt, s minden hiányérzetemet betöltötte.

2024 februárjától újra elkezdtem az imaházba járni, de a cigarettát nem tudtam letenni. Próbálkoztam én emberi erővel, de képtelen voltam megszabadulni ettől. A nyár folyamán életemben először részt vettem egy ifjúsági táborban, ahol a szerdai estén a lelkipásztor felajánlotta, hogy beszélget azokkal, és imádkozik azokért, akik ezt szeretnék. Jeleztam, hogy nekem szükségem van a segítségre. Megvallottam, hogy a cigarettáról képtelen vagyok lemondani. A lelkipásztor azt tanácsolta, hogy amikor felmegyek a szobámba, tépjem szét a cigarettát, és többet ne nyúljak hozzá. Mondtam neki, hogy „Hát persze! Most adtam ki egy csomó pénzt két doboz cigarettáért, most pedig tépjem szét és dobjam el!” Csak legyintettem egyet. Amikor felmentem a szobába, elővettem a cigarettát és rágyújtottam. Máskor félrehúzódtam, hogy ne lássák a fiatalok, hogy cigarettázom, de most kimentem a teraszra és ott gyújtottam rá. Ahogy ott szívtam, meghallottam, amint a fiatalok beszélgetnek. Olyan kedvesen és alázatosan tudtak egymáshoz viszonyulni! És eszembe jutott, hogy engem is milyen szeretettel fogadtak annak ellenére, hogy büdös füstszagú volt a ruhám. Belőlem ez a lelkiület hiányzott. Nagyon megkívántam ezt a fajta életet. Rám nehezedett, hogy bár voltak elindulásaim, csak külsős vagyok még, nem tartozom igazán a hívők közé. Az Úr szólt hozzám egy belső hang által: melyik úrnak akarok szolgálni? Folytatom-e a cigarettázást, és nem lesz örök életem, vagy teljesen az Úr Jézus szolgálatára szánom magam, aki annyira szeretett, hogy életét adta értem. 2024. augusztus 14-én az Úr elvette tőlem a dohányzás szenvedélyét, és teljes felszabadulást adott.

Azóta teljesen megváltozott az életem. Elkezdtem tanulmányozni az igét, ezáltal növekedni lelkileg. Minden erőmmel azon vagyok, hogy az Urat szolgáljam, hogy az én példámon keresztül is sokan lássák meg, hogy milyen hatalmas van a mi Istenünknek! Nincs olyan mélység, amelyből Ő ne tudna felemelni! Legyen áldott az Ő neve örökké!

Megtartották a Szövetség kongresszusát Nagyváradon

2025. március 29-én került sor a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének éves munkakongresszusára Nagyváradon.

Dr. Borzási Pál elnök beszámolóját a vezetőtársaival való jó kapcsolat megemlékezésével kezdte, majd javasolta a gyülekezeteknek, hogy támogassák a zenetanulást és az énektanulást, bátorítsák a helyi fiatalokat, hogy kezdeményezzenek zeneoktatást, énekcsoportok vagy énekkarok létrehozását a lehetőségektől függően. Az elnök méltatta a nagyobb gyülekezetek azon erőfeszítését, hogy támogassák a kisebb körzetekben szolgáló lelkipásztorok fizetését, és ennek folytatására biztatott.

Végül – az elnökség egyetértésével – szorgalmazta, hogy a politikai kampányok ne a gyülekezetek épületében, hanem azon kívül történjenek, és bátorított a szavazáson való részvételre.

Rajna Ottó főtitkár felsorolta azokat a lelkipásztorokat, akik külföldre költöztek (pl. Dr. Vass Gergely vagy Szűcs Dávid), illetve befejezték szolgálatukat a Szövetség keretein belül (Máthé Miklós). Szólt arról, hogy több körzetben is lelkipásztorhiány van (Kolozsvár, Marosvásárhely, Margitta, Székelyhíd, Magyarremete, Kovászna), és kérte a gyülekezetek képviselőit imára azért, hogy Isten küldjön munkásokat ezekre a helyekre.

Szabó László, gazdasági ügyekért felelős alelnök az elmúlt év gazdasági kiadásait sorolta fel, hálát adva a támogatókért, a gyülekezetek adakozásáért a különböző projektekre, például a szövetségi épület tetőszerkezetének felújítására, amelyre 177.660 lej gyűlt össze, és ami sikeresen lezajlott. A sólyomkövári tábor ebédlőjének befejezésére az őszi hálaadóalkalmakon 93.740 lej gyűlt össze. Kiemelte a „4H” Misszió (a Barrett házaspár) munkáját, akik kitartóan támogatják a Szövetség sokré-

tű szolgálatát: Szilágysági Bibliaiskola, Reménység Konferencia, imaházak építése és felújítása, lelkipásztorok családjainak hete a Hargita Keresztyén Táborban, könyvek kiadása, a Teológia fejlesztése stb.

Egy ún. „ukrán alap” is létrejött az ukrainai lelki misszió és humanitárius tevékenység támogatására, ebből 62.980 lej támogatást utaltak át olyan magánszemélyeknek és intézményeknek, akik ukrán menekültek ellátásában szolgáltak, de ebből támogatták a kárpátaljai magyar baptista testvéreket is (pl. a benei missziót). 2024. október 9-én sikeresen leadták a megbízottak a Szövetség pályázati iratcsomóját a „Zöld ház” programra, folyamatban van az árajánlatok lekérése a napelemek felszerelésére. Az állam részéről finanszírozott részt kiegészítő összeget a tetőcserére meghirdetett gyűjtés összegéből biztosítják. A lelkipásztorok fizetése 10%-kal emelkedett január 1-től, és pozitív változások történtek az Ebaptifon bérletek struktúrájában. Idén tavasszal megtörtént a szerződés megújítása is az Ebaptifon és a Vodafone között. A vezetőség továbbra is javasolja az Ebaptifon hálózat használatát a testvéreknek.

A tanácskozás további részében adminisztratív jellegű tennivalókról is szó esett, köztük a túltöltési engedélyek megújítása a gyülekezeti épületek esetében, és könyveléssel kapcsolatos kérdések.

A Szövetség elnöke kegyelettel említette meg Dr. Sallai Jakab eltávozását az Úrhoz, ezzel kapcsolatosan pedig felvetődött az esetlegesen elhalálozó lelkipásztorok családjáról történő gondoskodás kérdése. Konkrétan egy olyan javaslat került megszavazásra, amely biztosítaná az elhalálozó lelkipásztor özvegyét, családját, hogy legkevesebb 6 hónapig a halálesetet követően a lelkipásztor által addig igénybe vett lakásban lakhat.

A kongresszus befejezéseként Paul Gericke kanadai misszionárius, lelkipásztor tanítását hallgathattuk meg. A Gericke házaspár több mint tíz éve szolgál Erdélyben, és az idéntől Isten úgy vezette őket, hogy hazájukban szolgáljanak tovább a következő időszakban. Paul a 2Pt 1:3 alapján adott át üzenetet arról, hogyan látott el Isten bennünket mindennel, ami szükséges a kegyes élethez és a misszióhoz. Beszélt a gyülekezetet és az annak vezetőit érő belső és külső kihívásokról, arról, hogy mennyire könnyen elvonja a figyelmünket a szolgálatról saját alkalmatlanságunknak, korlátozottságunknak a felfedezése. Ilyenkor könnyen találunk kifogásokat, hogy elcsüggedjünk. Isten azonban sokszor az alkalmatlanokat választja ki, ahogyan erről a Biblia sok helyen bizonysgot tesz.

Köszönjük a rogériuszi gyülekezetnek a vendégfogadást, a háttérszolgálatot, a szeretettel felszolgált harapnivalót és ebédet! Isten vezesse továbbra is a Szövetséget az Ő útján! **(Gönczi Géza)**

„Pele”, azaz az Isten, „aki a lehetetlent lehetségessé teszi”

Március utolsó napján összevont női körre gyűltek a testvérnők a szilágynagyfalui imaházban. Borzási Anna testvérnő köszöntése, Nagy Edit testvérnő imára való buzdítása és a felemelő éneklés után megérkezett a szívünk is az ige befogadására. És annyi mindent tartogatott a mennyei Édesanya számunkra!

A találkozótéma ez volt: „Kételyek és győzelmek”, az alapige pedig az Ef 3:20-21. Az előadó Tanya Gericke, kanadai misszionárius volt, aki férjével együtt immár 11 éve él Romániában, Szilágyszentkirályon, és a Sóllyomkővári Tábor vezetésében is szolgálnak.

Az előadást őszinte bizonyágtételek erősítették. Először Emily, egy kanadai fiatal nő beszélt nyíltan és őszintén a harcairól, kételyeiről. 32 éves hívő lányként mondta el, hogyan talált békességre abban, hogy Isten jó, akkor is, ha nem úgy válaszol a kéréseinkre, ahogyan mi elképzeljük. És bár a társra való vágya még nem teljesült, de bátorított az Isten megismerésére az ige által, ami el fog vezetni oda, hogy nem azok a dolgok adnak beteljesedést amit Isten adhat, hanem Ő maga tölti be az életünket a vélt hiányok ellenére is. Joan, szintén Kanadából, Isten írgalmáról, kegyelméről tett bizonyágot, arról, hogyan változott meg az élete, és tapasztalta meg elutasított, magányos mivoltában is Isten jóságát és szeretetét.

Az előadó is megnyitotta a szívét előttünk, és megosztotta mély vágyát, amit az Isten még nem teljesített be. Mert mindegyikünknek vannak sebeink, összetörik a szívünk, hiszen egy megromlott világban élünk. A kérdés csak az, hogy milyen az én Istenem? Hiszem-e azt, hogy Ő az én jelenlegi helyzetembe is be tud avatkozni, és győzelemre tud vezetni a kételyek, nehézségek útján is?

Egy új szóval is megismerkedtünk az este folyamán, ami a héber „pele”, és azt jelenti, hogy „az, aki a lehetet-

lent lehetségessé teszi.” Mert Isten valóban ilyen. De vajon értem is megteszi? Nekem is jut ebből a csodatevő Istenből? Gyakorlatként mindannyian leírtuk a lehetetlennek tűnő vágyainkat, vagy azt az egyet, ami most a legvalószínűtlenebbnek tűnik, és imádkozva, hittel hoztuk az Úr elé, mert hisszük, hogy Ő tud cselekedni az életünkben.

Ahhoz, hogy még jobban megértsük a kétely útját, a Tamás életébe pillantottunk bele a Jn 20 alapján. Először is láttunk egy tanítványt, aki nagyon össze van zavarodva. Azután találkozhattunk azzal az Istennel, aki elég nagy ahhoz, hogy szembenézzen ezekkel a kételyekkel. És nem veti meg Tamást, hanem közel jön hozzá. Amikor arra vágyunk, hogy Isten bőségesebben cselekedjen, akkor elé kell hoznunk a félelmeinket. Mert ez a közelség, ez a találkozás sokkal többet adott Tamásnak. Ne felejtjük el, hogy a kétely útján az időnek is nagy szerepe van! Isten jellemének megértéséhez ugyanis idő kell. Kételyeink között az Úr maga dolgozik a szívünkben. Milyen jó, hogy Ő velünk van ezekben a nehéz időkben, és az Ő sebei reménységet adnak, rámutatva arra, hogy Ő tudja mi a szenvedés!

De hogyan jussunk el a kételyektől a győzelemig? Nézzünk bele Jósafát életébe a 2Kronika 20. része alapján! Jó király és vezető volt, tanította a népet az Isten útjaira, mégis eljött a harc ideje számára: három nép támad ellene, akik minden oldalról körülkerítik.

Az első reakciója az, hogy összehívja a népet imádkozni és bőjtölni. Imádkozik a káosz közepette is, és ebben az imádságban kihirdeti az Isten nagyságát. „Te vagy az Isten, aki hallasz, aki figyelsz, és aki megment...” A problémáit Isten elé hozza. Elmondja azt is, hogy nem tudja, mit tegyen. Mindenki Jósafátra néz. Tőle várják a megoldást, de a király Istenre mutat. Mert az imádság nem egy kipipálandó dolog a tevékenységi listánkon, hanem kapcsolat azzal, akié a harc, akinek a kezében van a győzelem. Az egész nép ott áll az Úr előtt. És várnak. Pedig mennyi mindent szeretnénk mi tenni a harcainkban – megmondani, megoldani, – de ők várnak! Ez hihetetlen és természetellenes! Várni? Igen, mert az Isten előtt állunk, és Ő előtte várunk. És jön is a válasz Istentől: nem kell harcolnotok, ne féljete, álljatok a helyetekre, és várjatok az Úr szabadítására! Mert a harc az Istené. Isten hűségesen válaszol az engedelmességre: a népnek nem kell harcolni.

A félelmeink a céduláinkon maradtak. De azzal a hittel és reménységgel a szívünkben indultunk útnak a helyi gyülekezet vendéglátása után, hogy vágyunk az Isten mélyebb megismerésére. Akkor is, ha nem úgy alakulnak a dolgaink, ahogyan szeretnénk, mert az Úr tud sokkal bőségesebbet adni, mint ahogyan elképzeltük. Mi pedig Benne bízunk, mert a harc az Övé!

Kovács Judith, Szatmárnémeti

IX. Bibliai Olimpia – országos szakasz

„Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy ő van, és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.” (Zsid 11:6)

Hála az Úrnak a több mint kétszáz gyermekért és tiniért, akik azt választották, hogy szabad idejükben Isten igéjét tanulmányozzák, Őt keressék és még jobban megismerjék.

Immár kilencedik alkalommal került megrendezésre a Bibliai Olimpia az erdélyi magyar baptista gyülekezetekben. Országsszerte 220 gyermek és tini vett részt az olimpián mind a négy missziókerületből, harmincöt gyülekezetet képviselve.

Hálával tekintünk vissza erre az évre. A gyerekek lelkesen készültek, tanulták az igeverseket, olvasták a kitűzött ígéresek Mózés első könyvéből, egyre jobban elmélyedve Isten igéjében. Zsemlye Alfréd lelkipásztor testvérünk volt az, aki a tanulnivaló anyagokhoz vázlatot készített, majd ismétlő kérdéseket állított össze, amelyek segítettek a gyerekeknek jobban megérteni az összefüggéseket, elmélyülni az igében. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani ezért a hatalmas munkáért!

Az országos megmérettetésre Krasznán került sor 2025. április 5-én. 146 gyermek és azok kísérői vettek részt az országos olimpián, örvendve a krasznai testvérek vendégszeretetének. Ezúton is köszönjük a Krasznai Magyar Baptista Gyülekezet szeretetteljes és odaadó vendégfogadását!

A krasznai testvérek, tanítók és fiatalok lelkesen készültek a gyermekszerep fogadására.

Szombat reggel kilenc és tíz óra között érkeztek a lelkes versenyzők és kísérőik. Volt, akinek első alkalom volt egy ilyen megmérettetés, és nagyon izgult, de az Úr segített nekik legyőzni a félelmeket. Miután mindenki megérkezett, teával és friss péksüteményekkel felfrissültek a gyerekek, kezdődhetett a megmérettetés.

Rövid közös alkalommal kezdtünk, amikor a krasznai testvérek köszöntötték az egybegyűlt gyermekeket, szülőket és tanítókat. Jó volt együtt énekelni és elcsendesedni az ige mellett, amit dr. Borzási István testvér osztott meg velünk. Majd imával zártuk ezt a kezdő alkalmat.

Miután a gyermekek megértették a verseny szabályzatát, kezdődhetett a megmérettetés. Két óra állt rendelkezésükre a versenyzőknek a tesztlapok kitöltésére. Jó volt látni, hogy a gyermekek nem hiába töltötték Isten igéje mellett szabad idejüket, a tesztlapok kitöltésével bebizonyították, hogy alaposan megismerkedtek Isten igéjével.

A kiadós és finom ebéd után a versenyzők a krasznai testvérek szervezésében különböző tevékenységeken vehettek részt. Volt lehetőség alkotni, gyertyát díszíteni, társasjátékozni, s a közeli sportpályán játszani, sportolni. Hálát adtunk az Úrnak a megfelelő időért is, hiszen az eső csak akkor érkezett meg, mikor a versenyzők indultak haza. Ezt is imameghallgatásként éltük meg.

Míg a gyermekek és tinik tevékenykedtek, harmincöt lelkes tanító javította a dolgozatokat, hogy aztán a záró alkalmon sor kerülhessen az eredményhirdetésre.

A versenyzők korosztályonként vették át az okleveleiket és a megérdemelt jutalmaikat. Nagyon jó eredmények születtek, szoros volt a mezőny. Minden korosztálynál az első három díjazott kapott pénzjutalmat, valamint néhány gyermek dicséretben részesült, de minden gyermek kapott oklevelet és egy EBAVISZ logóval ellátott tolltartót emlékébe. Nagyon jó eredmények születtek, ezzel is azt bizonyították a versenyzők, tanítók és szülők, hogy alaposan felkészültek a megmérettetésre.

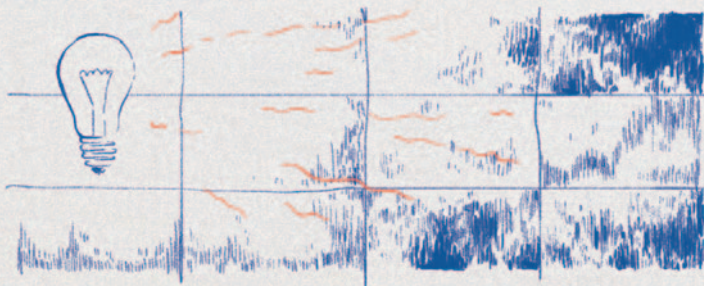
Szeretnénk köszönetet mondani a gyülekezeteknek, hogy bátorították a gyermekeket és tiniket, hogy részt vegyenek a bibliai olimpián, ugyanakkor szeretnénk megköszönni a tanítóknak és a szülőknek is, akik segítettek felkészülni az olimpia három szakaszára. Nem utolsósorban szeretnénk megköszönni a gyermekeknek és tiniknek, hogy vállalták, hogy szabad idejükben az igét tanulmányozzák, igeverseket tanuljanak, ismételjék. Kívánjuk, hogy az Úr gyümölcsöztesse mindazt az igemagot, amit most elvetett a szívekben! Hiszem, hogy gyermekeknek, szülőknek, tanítóknak, gyülekezeteknek egyaránt áldássá válik mindez. Kívánom, hogy az Úr folytassa mindannyiunkban az elkezdett jó munkát!

Köszönjük mindenkinek az anyagi és lelki támogatást, köszönjük mindazoknak, akik imában is támogatták ezt a missziót!

Bereczki Klára, Temesvár

Megerősödni Jézus szenvedése által

Az elmúlt időszakban gyülekezeteink evangélizáló alkalmaknak adtak otthont. Szólt az ige, Isten Lelke újra megérintette az emberek szívét. Úgy gondolom és hiszem, ezen alkalmakkor nemcsak a meghívottak, de maguk a gyülekezet tagjai is épülhettek az ige fényében. Ezen időszakban részt vehettem én is jó pár evangélizáló alkalmon. Jó volt újra átélni az ige erejét, úgy hallgatni az ige szólóját és mondanivalóját, mintha most először hallottam volna. Ez idő alatt azt is észrevettem magamban, hogy mennyire elfogult ember is tudok lenni, amikor azt gondolom, ezek az alkalmak kizárólag azokhoz szólhatnak, akik nem ismerik Istent, nem fogadták el Jézust

személyes Megváltójuknak. Isten újra rávilágított, hogy mindenki számára kész üzenni, még számomra is tartogat mondanivalót. Hadd osszak meg egy-egy gondolatot, ami ebben az időszakban fogalmazódott meg bennem.

Egyik nap a villamoson utazva egy emberre lettem figyelmes, aki fennszóval kezdte el rágalmozni Istent. Az idő szeles, hideg volt, és még hó is hullott, pedig az elmúlt napokban napsütéses és meleg idő volt. Az ismeretlen ember mérgesen mondta a következőket: „Milyen jó, hogy ilyen rossz időt adott Isten, Ő meg bezzeg jó helyen van, jól megy a dolga!” Nagyon rosszul esett ilyet hallani. Sokszor teszik fel az emberek azt a kérdést, hogy miért enged meg Isten annyi nehézséget mindennapjainkban? „Nem lát minket, nem érdekli Őt, hogy min megyünk keresztül?” Isten rámutatott arra, hogy a nehézségeket azért engedi meg, mert célja van azokkal. A nehézségek életünkben lehetnek bűneink, emberi butaságaink következményei, akár a Sátántól eredő dolgok. Hajlamosak vagyunk megfélekezni Istentől, amikor minden rendben megy, sikeresek, egészségesek vagyunk, amikor rózsaszínben látjuk a világot. Isten lehet, hogy pont ezért enged meg negatív dolgokat életünkben. „Ki tartotta meg életed, amikor megkérdőjelezted hitedet? Ki nyitotta fel reggel szemeidet, miután este lehajtottad fejedet? Ki emelt fel, amikor elestél? Ő, szívem, végre ráésméltél!” Szeretné, hogy vegyük észre Őt, de nem mint egy ajándékautomatát, hanem mint egy vigasztaló, hatalmas Istent, Akitől erőt kérhetünk. Mivel Isten ismer minket, ismeri gondolatainkat, érzéseinket, cselekedeteink okát, szeretné, hogy csak Benne bízunk. Hogy ne tudna kezében tartani Az, aki ismeri múltam, jelenem és a jövőm? Bárcsak minden ember megértené, hogy Isten számára fontos a mi jelentéktelennek, haszontalannak tűnő életünk! Ő keres minket, mert kapcsolatban szeretne velünk maradni.

Egy könyvet olvastam, melyben John Stott „The Long Silence” című karcolatát idézte a könyv írója: „Az idők végezetén emberek milliárdjai borították el az Isten trónja előtti hatalmas síkságot. A legtöbben összerendeztek, és elszégyellték magukat az eléjük táruló ragyogástól, de a trón közelében álló csoportok némelyikében élénk párbeszéd folyt, inkább harsány, mint visszafogott hangnemben.

– Vajon megítélhet-e bennünket Isten? Mit tudhat ő a szenvedésről? – vetette fel egy cserfes, barna hajú lány, majd inge ujját felhajtva körbemutatta a koncentrációs táborban karjára tetovált számot. – Nekünk rémuralom, verés, kínzás és halál jutott!

Egy másik csoportban egy [színes bőrű] fiú beszélt, s közben visszahajította a gallérját:

– És mi a helyzet ezzel itt? – kérdezte a nyakán éktelenkedő kötélnyomokra mutatva.

– Meglincseltek, pedig csak az volt a bűnöm, hogy fekete vagyok!

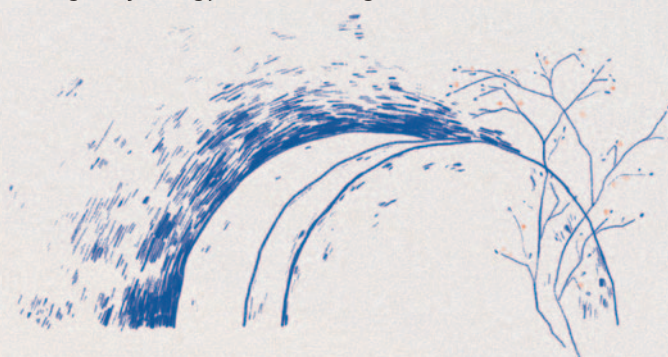
Egy újabb csoportosulásban egy bánatos tekintetű, várandós iskolás lány azt motyogta:

– Miért kell szenvednem? Én semmi rosszat nem tettem.

A síkságon több száz hasonló csoport verődött össze. Mindannyian azon keseregtek, hogy Isten mennyi szenvedést és gonoszsgot enged meg a földön. Ő bezzeg szerencsés: a mennyben minden szép és ragyogó, ott nincs sírás, félelem, éhség vagy gyűlölet. Mit tudhat Ő arról, hogy micsoda kínokat kell az embernek kiállnia a földön? Ő burokban él – hangoztatták.

Mindegyik csoport választott egy vezetőt, olyasvalakit, aki a legtöbbet szenvedett: egy zsidót, egy színes bőrűt, valakit Hirosimából, egy üzleti gyulladástól eltorzult embert és egy Contergan-gyereket. A síkság közepén rövid tanácskozást tartottak. Sikerült is megállapodniuk: Isten csak akkor ítélkezhet felettük, ha Ő is elszenvedi mindazt, amit ők. Megszületett az ítélet: Istennek emberként kell élnie a földön.

»Szülessen zsidónak. Vonják kétségbe, hogy törvény szerinti gyermek. Válasszon olyan nehéz hivatást, hogy a saját családja is megkérdőjelezze az elmeállapotát. Árulják el legkedvesebb barátai. Vádolják meg hamisan, ítélkezzen felette elfogult esküdtszék, és mondjon felette ítéletet egy gyáva bíró. Kínozzák meg. Tapasztalja meg, mit jelent végtelenül magányosnak lenni, majd haljon meg. Igen, lehelje ki lelkét, és kétség se férhessen halálához. Seregnyi tanú igazolja, hogy valóban meghalt.«

A csoportok képviselői felolvasták az ítélet egy-egy részletét, az egybegyűlt tömeg pedig valamennyi pont hallatán egyetértve morajlott fel. Amikor az utolsó

mondát is elhangzott, csend telepedett a tömegre. Mindenki elnémult, és csak állt mozdulatlanul, dermedten. Végre megértették, hogy Isten már régen letöltötte a rá kiszabott ítéletet." (Carolyn Leutwiler: Páratlanság újraértelmezve)

„Megítélhet-e minket Isten? Ő nem élte át azokat a dolgokat, amiket mi!” – merülhetnek fel bennünk sokszor ehhez hasonló kérdések és gondolatok. Így gondolkoznak sokan, mivel nem ismerik Istent, nem tudják, milyen hatalmas dolgot végzett el az emberiségért, pedig Ő volt az, aki helyettünk elszenvedte az ítéletet: „Mert úgy szeretete Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (Jn 3:16)”, Jézus halálával kifizette a váltságdíjat, eképpen szólt a keresztfán: „Elvégeztetett! És fejét lehajtva, kilehelte lelkét. (Jn 19:30)”. Nagypéntek alkalmával erre emlékezhetünk, a drága ajándéokra, mely mindenki számára elérhetővé vált. Jézus kereszthalála elégséges

volt, minden elvégeztetett egyszer s mindenkorra. Felfoghatatlan kegyelem és áldás mindazok számára, akik ezt elfogadják és hisznek benne. Életünk pillanatnyi szenvedéseiben is Jézus szenvedéséből meríthetünk erőt, hogy ne panaszkodjunk, amikor nehéz időket kell átélni. Bátorításként éltem át, hogy Isten rámutatott újra, mekkora dolgot tett személyesen értem! Jézus minden bűnöm felvitte magával a keresztre, és ez segít, hogy ne csüggedjek el, amikor úgy érzem, megfáradtam és az élet nehézségei lenyomnak – ahogy az Ige is mondja az Ézs 40:30-31-ben: „Elfáradnak az ifjak, és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is. De, akik az Úrban bíznak, azoknak ereje megújul; szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el.”

Mit jelent számodra röviden Jézus halála? – tettem fel húsvéthoz közeledve e kérdést egy-egy fiatalnak.

„A világ és az én megváltásom. Reményt, biztonságot és hálát jelent számomra.” (Erdei Mónika)

„Számomra Jézus halála esély az (örök) életre, az újrakezdés lehetősége.” (Zeffér Szilvia Petra)

„Lehetőség az örök életre.” (Pap Ruben)

„Egy kezdet, egy esély az igazi élet elkezdésére.” (Lázár Jonathán)

„Számomra az új életet és fordulópontot jelenti.” (Buhaş Hadassa Eszter)

Kedves olvasó! Számodra mit üzen a nagypénteki és húsvéti történet, mit jelent személyesen Jézus halála? Buzdítalak, hogy elmélkedj ezen, és köszönd meg Istennek

e hatalmas szeretetet, hogy elküldte egyetlen fiát! De ha mégis kételyek vannak szívedben, mondd el az Úrnak, kérj útmutatást és világosságot életedre nézve!

(Dézsi Eszter)

Kérdezd a pásztort!

Az Úr Jézus azt mondta, hogy szeressük az ellenségeinket. De kik az ellenségeink?

Ellenség alatt általában olyan személyre, csoportra gondolunk, akivel kölcsönös ellentétben, konfliktusban állunk. Keresztyénekként ilyen ellenségünk csak egy van: az ördög (1Pt 5:8). A Sátánnal szembeni ellenállás és hadakozás tudatos és szándékos részünkről. Ilyen szándékos ellenségeskedéssel nem viszonyulunk emberekhez, „mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen” (Ef 6:12). Az ördögre és angyalaira pedig sosem vonatkozik a szeretet parancsa.

Kik tehát az „ellenségeink”, akikre a parancs érvényes?

Mind a Máté 5, mind a Lukács 6 szerint (ahol a parancs megjelenik), ellenségeink következetesen mindig azok, akik ellenségesen, ellenszenvesen viszonyulnak hozzánk: „aki arcul üt, ...pereskedni akar veled, ...el akarja venni a ruhádat, ...akik üldöznek, ...gyűlölnék, ...átkoznak, ...bántalmaznak titeket, ...aki elveszi a tiedet.” (Mt 5:38-44; Lk 6:27-30). Azonban ez mindig egyirányú. Ellenségeinknek nevezzük őket az ő ellenségeskedésük miatt, ellenben részünkről ez nem lehet kölcsönös. A Biblia sehol sem szólít fel, hogy ellenségesek legyünk mások irányába. Ellenkezőleg: „tegyetek jót azokkal, ...imádkozzatok azokért.”

Végző soron, a szeretet parancsa kapcsán nem tehetünk különbséget a „felebarát” és az „ellenség” között, noha más viszonylatban megkülönböztetjük őket. Így nem csak az vonatkozik ellenségeinkre, hogy „szeressétek őket”, hanem a „mint magadat” is! Miért mondom ezt? Először is, miután Krisztus megparancsolta, hogy az ellenségeskedés viszonzása helyett szeressük ellenségünket, hozzáteszi: „...amint szeretnétek, hogy az emberek veletek bánjanak, ti is úgy bánjatok velük.” (Lk 6:31). Másodsor, a parancsot magára Istenre alapozza, aki gondviselő emberszeretetében szintén nem tesz különbséget: „aki felhozza napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak.” (Mt 5:45). Harmadsor, Isten megmentő szeretetében Fiát adta ellenségeiért, hogy az ellenségből barát, sőt, testvér lehessen (Róm 5). Ebben a reményben pedig „szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, ...hogy legyetek mennyei Atyátoknak fiai.”

(Zsemlye Alfréd)

Művész sarok

Somogyi Mirjám
Cím: Memento

Olvass!ak

Fogd szaván Istent!

Olyan világban élünk, amely lehetőséget ad mindenkinek, hogy minden gondolatát ismertté tegye, megossza másokkal. Míg ez nagyszerű lehetőséget biztosít az információközlés területén, lehetőséget ad minden szenny közzétételére is. A probléma az, hogy nem mindenki ismeri fel a kettő közötti különbséget, így a „sok beszédnek sok arossza” közmondás igazán meghatározó lett társadalmunkra. Azt a világot éljük, amelyben mindenkinek mindennel kapcsolatban van véleménye, és ezt pár billentyű leütésével közzé is tehetik ország-világ előtt. Milyen életünk lenne, ha minden egyes szóért külön-

legesen nagy árat kellene fizetni? Ha az életünk csupán 1000 szóból állna? Milyen lenne életünk, ha a beszélgetéseinkkor elhangzott gondolatok mindig be lennének tartva? Sokféle kínos helyzetet idézne elő, nem? Kevin DeYoung, *„Taking God At His Word”* könyvének címe kihívást tár az olvasó elé, melynek célja, hogy az olvasó felismerje a Bibliában rejlő kincset. Isten minden szava igazság! Az Ő törvénye tökéletes, felüdíti a lelket! Bölccsé teszi az együgyűt! (Zsolt 19:8) Ahogy Pál apostol fogalmaz, *„A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.”* (2Tim 3:16-17) Az író célja az,

hogya a Zsoltárok könyve 119. részének tanulmányozása alapján rámutasson az igében rejlő szépségre. Látva azt, hogy milyen kincset tarthat a kezében az olvasó, erősödjön meg abban, hogy Isten igéje mindig aktuális, megoldást kínál a problémákra, és betölti az ember legfőbb szükségét. Értékét bárki megláthatja, aki rászánja az időt, hogy ezzel foglalkozzon, ráadásként pedig találkozhat magával az Íróval!

Gondoljunk bele, nehéz lenne úgy szólni, hogy csak azt mondhatjuk, ami tükrözi teljes mértékben az igazságot? Hányszor mondhatnánk ki a „szeretlek”, „megbocsátok” szót? Isten igéje (KJV) 783,137 szóból áll, és az teljes mértékben az igazságot tartalmazza. Milyen hibalehetőség áll fenn ebben? Semmilyen. Isten minden szava igazság. Aki elmerül ebben, végtelenül sok bátorítást, ígéretet, tanácsot, figyelmeztetést kaphat. Aki legyintene rá, vegye figyelembe a kihívást: „Fogd szaván Istent!”, és kezdje el olvasni az ígét.

Moroz Lóránd

Taking God at His Word - Kevin DeYoung

<https://www.crossway.org/books/taking-god-at-his-word-tpb/>

Ezek vagyunk mi!

Bemutakozik a Nagyifi, avagy a nagyfalui baptista ifjúság:

A Nagyifi egy olyan közösség, ahol fő célunk, hogy Istennel és egymással is közösségben lehessünk. Ahogy a nevünk is elárulja, egy nagyobb létszámú ifi vagyunk, közel 30 fővel. Ifialkalmainkra szombatonként szokott sor kerülni, 19 órától. Amíg mindenki megérkezik, lehetőségünk van beszélgetni egymással, a fiúk pedig addig sem lazálnak, egy-két pingpong meccs ez idő alatt is lemegy.

Alkalmainkat általában énekekkel szoktuk megkezdeni, majd következik egy imabuzdítás, melyet minden héten

más személy végez. Nagyon hálásak vagyunk, hogy mindenki kiveszi a részét ebben a szolgálatban is, így tudunk egymás hite által épülni. Az igehirdetést általában a lelkipásztorunk végzi, de alkalmanként vendégelődőkat is hívunk, hogy adják át nekünk Isten üzenetét. Fontos számunkra, hogy tájékozottak legyünk és minden tag bevonódjon az ifibe, ezért rendszeresek a megbeszélések is. Mindezek után sosem szoktunk hazasietni. Ilyenkor jön az a rész, amit nagyon szeretünk: a közös nasizás, forrócsokizás és társasozás. Mivel szeretjük a közösséget, az egymással való törődést, minden év első ifijén kihúzzunk egy személyt, akiért egy egész éven keresztül imádkozunk, és mielőtt sor kerülne újabb húzásra, megajándékozuk az illetőt.

Amikor csak lehetőségünk nyílik rá, szeretünk más ifiket meghívni magunkhoz, hogy jobban megismerjük őket. Időnként ifiesteket is tartunk, ahova szeretettel várunk és fogadunk minden fiataalt. Ezek az alkalmak mindig nagyon áldásosak, hálásak vagyunk ezekért a lehetőségekért. A Nagyifi tagjai nagyrészt középiskolások, de vannak közöttünk egyetemisták is, ezért nagyon örülünk, amikor ők is ott lehetnek az ifin. A gyülekezeti szolgálatokból is kivesszük a részünket: énekkarban szolgálunk, zenekarban, ifi szolgálatokat vállalunk, bizonyágtevésekben és a gyermekmunkában is részt veszünk. A fiúk imaóra-vezetést is végeznek, valamint a technikai és zenei részben is szorgoskodnak.

Egyik jellemzője az ifinknek, hogy nagyon szeretünk időt tölteni együtt. Minden alkalmat megragadunk, ha közös programról van szó, legyen az május elsejei alkalom, közös korcsolyázás, vagy csak egy egyszerű délután, amikor összegyűlünk és közösen étkezünk, rögzünk, focizunk, zenélünk vagy beszélgetünk.

Az ifink igeverse a Kol 2,7: „Gyökerezetek meg és épüljetek fel Őbenne, erősödjetek meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségebb.” Szeretnénk úgy élni az éltünket, hogy Őbenne gyökerezünk meg, Benne növekedjünk, és mint közösség is mindig hálásak legyünk Annak, akiben egyek lehetünk.

„De én örömeznem fogok az Úrban!”

– Lelkipásztori munkaközösség Szilágyballán

2025. április 7-én Isten kegyelméből közösségépítő alkalmat tarthattunk a Szilágyi Baptista Missziókerület lelkipásztori számára a Cserepka János Oktatási Központban, Szilágyballán. Különleges találkozó volt, mivel vendégeink is érkeztek hozzánk. Egy rövid imaközösség után Florin Țăra testvér számolt be a Zilahon működő Vocea Evangheliei keresztyén rádió helyzetéről. Testvérünk ennek vezetője. A beszámoló egyben felhívás is volt, mivel testvérünk úgy látja, hogy lehetne bővíteni a magyar adások számát, és ezzel együtt lehetne szélesíteni a rádió sugárzásának területét. Ezután nagy örömmel köszöntöttük Püskő Dániel lelkipásztor testvérünket, aki egy rövid időre érkezett haza Torontóból. Testvérünk, aki nem csak a Torontói Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztora, hanem az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség és egyben a Magyar Baptista Világszövetségének elnöke is, a Hóseás könyvének magyarázatával szolgált közöttünk. Építő volt együtt áttanulmányozni a három részből álló könyvet. A sok kérdés és építő gondolatok után Hóseás próféta szavaival vallottuk, hogy mi is elmondhatjuk minden körülmények között: „de én örömeznem fogok az Úrban!” Hála legyen Istennek az ilyen építő közösségekért! **(János Csaba lp., missziókerületi elnök)**

A mint az elmúlt évben, úgy idén is lehetőség van támogatni a VISZ és az EMABISZ szolgálatát a gyermekek és a fiatalok között. **Június első vasárnapján tartunk önkéntes gyűjtést** a misszió, és a gyülekezeteink jövője érdekében végzett lelki munka elősegítésére! Az adományokat a Szövetség irodájába kérjük eljuttatni, vagy átutalni a Szövetség bankszámlájára (RO84 RNCB 0032 0153 5589 0001), a következő megjegyzéssel: „Donatie pt. VISZ si EMABISZ”! **(A Szövetség elnöksége)**

Felvételi hirdetése teológiai tanulmányok végzésére

A Budapesti Teológiai Akadémia felvételit hirdet a 2025/2026-os egyetemi évre a következő szakokon:

■ **Lelkipásztori szak – alapképzés (BA- licenciatús diploma).**

■ A más igei szolgálatra készülők a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi- és nőtagjai.

A képzés a lelkipásztori szakon 8 félévet ölel magába. A hitoktatói képzési irány 6-szemeszteres.

■ **Kántor szak – alapképzés (BA- licenciatús diploma).** Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi- és nőtagjai. A képzés 6 félévet ölel magába.

■ Szintén a 2025/2026-os egyetemi évre hirdetünk felvételit **mesterképzésre (MA), a baptista teológia tagozaton** azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciatús diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.). Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket.

A képzés 4 félévet ölel fel.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt:

<http://www.rmbgysz.ro/teologia>

További információért érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál:

E-mail: teologia@rmbgysz.ro

Tel.: 0735-500 700)

Jelentkezési határidő: 2025. június 30.

Giorgiov Adrián, Veress Ernő

■ 2025. március 19-én búcsúztunk † **Kun Lajos** testvérünktől Papta-másiban, akinek Megváltója 78 évet ajándékozott. Testvérünk aktív életet élt minden szempontból, örömmel segített másokon. Az elmúlt hónapokban Értarcására költözött, hogy közelebb legyenek a leányuk-

hoz. Hirtelen több egészségi problémával is szembe találta magát, amit türelemmel viselt. A hirtelen halála előtti napon még örömmel tett bizonyosságot a gyülekezetben, hogy elkészült az Úrral való találkozásra. A gyászistentiszteleten Kiss Lehel, vendég lp. hirdette az ígét, a Fil 4:13 alapján vigasztalva a jelenlevőket. Ezt követően Kiss Zoltán lp. az 1Móz 35:1-3 alapján a nagy útra való felkészülés fontosságáról beszélt. A temetőkertben Papp László lp. a Jel 14:13 alapján erősítette a hitünket a feltámadás üzenetével. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Albert I. Zsolt lp.)

■ † **Juhász Anna** testvérnőnk 2025.

március 28-án távozott az élők sorából, 78 éves korában. 1946. szeptember 13-án látta meg a napvilágot Hadadon, Bányai János és Veronika negyedik gyermekeként. Szülőfaluját fiatalon elhagyva az Arad melletti Zimándközre költözött. Jézus Krisztus melletti döntését beme-

■ 2025. április 23-án temettük † **Balog Éva** testvérnőt 89 éves korában, Nagybányán. Testvérnőnk 1957-től kezdve volt a Nagybányai Magyar Baptista Gyülekezet hűséges tagja. Kilenc évi özvegység után Isten úgy döntött, hogy éppen azon a napon (április 19-én) hívja haza, mint ahogy történt a férje esetében

is. Temetési gyászistentiszteletén román és magyar nyelven is szólt a vigasztalás igéje. Román nyelven a

nagybányai „Sfânta Treime” román baptista gyülekezet lelkipásztora, Vasile Paul szolgált, míg magyar nyelven a helyi gyülekezet lelkipásztora, János Csaba testvér hirdette az ígét. A feltámadott Jézus Krisztusban levő reménység vigasztalja a gyászoló családot! (János Csaba lp.)

■ 2025. április 21-én kísértük utolsó útjára † **Takács Zsigmondot** Egrespatakon, akinek az Úr 87 évet adott. Testvérünk 1937. december 12-én született Varsolcon. 1966. november 15-én kötött házasságot Balog Zsuzsannával, és ezt követően Egrespatakra költöztek. Házasságukat az

Úr két leánygyermekkel, majd négy unokával áldotta meg. 1978. május 28-án újszövetségi beme-

■ † **Nagy Róza** 2024. december 31-én költözött át az örök hazába, 81 évesen, Nagyváradon. Asszonyvására született hívő szülők harmadik gyermekeként. Fiatal lányként fogadta el az Úr Jézust személyes Megváltójának, és 1963-ban beme-

„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van.” (1Jn 5:11)

Női alkalmak Vajdahunyadon és Lupényban

Isten kegyelméből 2025. március 15-én délelőtt, Vajdahunyadon megszervezésre került a tavaszi női alkalom, amelyen Bálint Pálné Ibolya testvérnő szolgált előadóként Nagyváradról, akit férje is elkísért. Lupényban március 16-án, vasárnap délután volt női alkalom. Az előadás mindkét helyszínen a folyamatos változásokról szólt a nők életében.

Tóth Róbert, helyi lp. a Zsolt 46:11-gyel köszöntötte az egybegyűlteket, felhívva a jelenlevők figyelmét arra, hogy elcsendesedve lássák meg az Úr tetteit. Ebben az Isten előtti csendben nyugodhat meg és tisztulhat meg az ember háborgó lelke, ebben erősít meg és készít fel Isten a további szolgálatra.

Bálint Ibolya testvérnő megragadóan vezette be előadását, három fényképet mutatva be magáról: egy gyerekkori, egy fiatalkori és egy mostani képet, amelyek jól szemléltetik, milyen mértékben változik az ember kinézete az idők során. A bevezetőben elhangzott, hogy az élet változások rendszere: ahogy gyermekből felnőtté válunk, úgy változik a világról alkotott képünk, a gondolatrendszerünk, és elkezdünk mi magunk is változni. A változás szükséges, de nem mindig kényelmes. A megszokottból való kiszakadás néha félelmetes, mert nem tudjuk mi vár ránk az ajtó másik oldalán. Az is tény, hogy a nők könnyebben változnak, mint a férfiak, illetve a fiatalok is könnyebben változnak, mint az idősek, s ezeket a változásokat sokszor nem is vesszük észre magunkon. Mire beletanulunk egy szakasz feladataiba, máris váltani kell. Vannak változások, amiket Isten végez, és vannak dolgok, amiken nekünk kell változtatnunk.

Szó volt a nők életének szakaszairól: a születéskor történt változásról, amely a legnagyobb élettérváltozást jelenti. Aztán a gyermekkor változásairól, amelyek a leglátványosabbak. Az előadó arra hívta fel a női hallgatók figyelmét, hogy emlékezzenek vissza, milyenek voltak kislányként. Lehet, valaki félénk volt, míg más bátrabb.

A serdülőkor változásai is meghatározóak. Ezt követi aztán a párrá válás időszaka, akinek ez megadatik. A párkapcsolat, illetve az anyaság is sokat csiszolja a nők életét. Aztán a kisgyermekes családok is sok váltást kell megélniük, majd a serdülő gyermekekkel való foglalkozás sem kis kihívás. Nagy változás egy családban az is, amikor a gyermekek „kirepülnek” az iskola vagy a családalapítás miatt. Tehát születésünktől kezdve sok változáson megyünk át, és szembe kell néznünk az időskori változásokkal is, amelyek újabb kihívást jelentenek. Végül ott van a végső nagy elváltozás, ami Jézus visszajövetelével fog megtörténni: a halottak feltámadása romolhatatlanságban és a megdicsőült test elnyerése (1Thessz 4:13-17).

Bálint Ibolya

Ef 4:23-24). A megtérés után tehát változik az ember, még akkor is, ha ott van a DNS-csomag, amit örököltünk, aztán a látott és tanult viselkedésminta, ami lehet nem mindig volt hasznos. Továbbá a körülmények is formálják az ember életét.

A Biblia a változások története is. Megváltozott női életek is előttünk vannak: a samáriai nő, Mária Magdalénáé, Lídiáé, vagy a bűnös nő életváltozásai. Feltevődik a kérdés, hogy te miben változtál megtéréseid nyomán?

A jellembeli változásra is lehetőséget kapunk, amelyben segítség számunkra az Isten Lelke, Isten igéje (olvasni, hallgatni, tanulni), Isten népe, a példaképek, a próbatételek, egy krízis, egy betegség, amelyek formálják az életünket.

Végül az előadásban szó volt azokról a lépésekről, amelyek a jellemünk változásában eszközök lehetnek: a régi viselkedésminta elítélése, a döntés, aztán a kitartás a változásban és a számonkérhetőség.

Vajdahunyadon jelen voltak a pünkösdisták gyülekezetéből levő testvérnők, valamint Zsargó János református lp. és felesége is. Az előadás után Zsargó János ref. lp. is köszöntötte az egybegyűlteket, és beszélt a változás fontosságáról, amelyet Jézus Krisztus tud elvégezni, mint ahogyan ez látható volt a samáriai asszony életében is. Ezt követően Bálint Pál lp. a Róm 12:1-2 alapján szólt a változás fontosságáról, amelyet személyes átélésekkel is alátámasztott.

Lupényban is örültek a testvérnők a tavaszi női alkalomnak. Külön öröm volt az, hogy Marosvásárhelyről és Nyárádmagyarósról is voltak vendégek.

A kezdő ima és a köszöntés után üdvözlét hangzott el Kutasi Veronika részéről, aki Petrozsényből volt jelen a férjével a református gyülekezetből. Ezt követően az előadást hallgathattuk meg szintén Bálint Ibolya testvérnő részéről. Végül Bálint Pál lp. igei üzenete következett a Róm 12:1-2 alapján, amely után elcsendesedésre és az imádkozásra volt lehetőség. Az áldásért és a közösségért is Istené a dicsőség!

Tóth Róbert lp.

Küzdelem az életért

A „Vietnámi Veteránok Emlékeztére”! Nagyrítkán, ha Cleveland központjában és az Erie-tónál járunk, a 77-es államközi autópályát használjuk. Hazafelé, tízegyhány mérföld után letérünk a mi kisvárosunkhoz. Ezt a kezdő, és a Dél-felé továbbvezető szakaszt az Ohio-folyóig, a hajdani vietnámi katonák emlékének szentelték. Ohio államból 3096 katona hunyt el a vietnámi háborúban, szövetségi szinten ez a szám meghaladja az 58 ezer főt (a sebesültek száma ennek a háromszorosa). 1960 és '73 között több mint két és félmillió katona szolgált a távolkeleti harcokban, s ezek az események erős nyomot hagytak az amerikai köztudatban.

Diákkoromból arra emlékszem, hogy a rádió hírfolyama mintha mindig a vietnámi háborúval indult volna. A '70-es évek legelejéről meg a filmhíradó pergő képsorai rémtenek fel, az óriási kerekasztalról, amelyet a harcokban résztvevő felek vezetői ülnek körül Párizsban. Most, május elsején 50. évfordulója lesz annak, hogy Dél-Vietnám polgárai végre békében ébredtek, ugyanis az előző nap délutánján Duong Van Minh államfő bejelentette, hogy feltétel nélkül megadják magukat, és leteszik a fegyvert. Amerikai becslések szerint a déli oldalon 250 ezer, az északon 650 ezer katona halt meg, a civil áldozatok száma pedig elérte a négy milliót – a sebesültek számáról nincsenek adatok.

Phan Thi Kim Phuc (ejtsd: Fán Théj Kim Fuk), a „napalm kislány” egyike ezen ismeretlen számú sebesülteknek. Szülőfaluját, a dél-vietnámi Trang Bang-ot három évvel azelőtt érte napalmos bombatámadás. A roppant magas hőfokon égő elegy a kilenc éves kislányon közel halálos sebeket okozott. A meztelenül menekülő gyerekről Nick Ut haditudósító készített fényképet, amely gyorsan felkerült a világlapok címlapjára, és a 20. század egyik legemlékezetesebb fotójává lett.

Kim Phuc életben maradásáért sokan küzdöttek. Az első Huynh Cong „Nick” Ut, egy 21 éves dél-vietnámi fiatalember, aki saját erejéből képezte magát fotóriporternek. 1972. június 7-én este érkezett Trang Bang faluba, amelynek környékét repülőkről bombázták, és másnap reggel az 1. sz. országút mentén helyezte készenlétbe kameráját. Déli 12-ig elég sok felvételt készített, úgyhogy csomagolni is kezdett, amikor hirtelen bíbor és aranszínű csíkok villantak az égen. Jó érzéssel filmre vette a négy bomba kioldását követő tűzhullámot és füstfelhőt, majd katonák és civilek menekülését. Közöttük szaladt Kim Phuc is, sikoltozva: „Nagyon forró!” és „Meghalok!”. A fotós egy kéznél levő esőkabátot csavart a kislány köré, és óvatosan a Associated Press kisbuszába helyezte – más sebesült gyerekekkel együtt –, utasítva annak sofőrjét, hogy hajtson a legközelebbi kórházba.

Kim Phuc szülei gyalog indultak el gyermekük keresésére. Három napba telt, míg külön utakon Saigonba értek, és a több mint 50 km megtétele után a főváros 1. sz. gyermekkórházában találkoztak. Itt minden körtermet átkutattak, mert kételkedtek a kapott tájékoztatásban, hogy nincs ott a kislányuk. Végül már mentek is volna elfelé, amikor egy biztonsági őr említést tett, hogy talán nézzenek még be az udvar végében levő halottasházba.

A harmadik életmentő segítséget a hajdani főváros Rekonstrukciós Plasztikai Sebész-kórháza nyújtotta. A helybeliek ezt csak Barsky-nak hívták, az intézményt alapító amerikai orvos, Arthur Barsky után. Kim Phuc itt 14 hónapot töltött, és 16 műtéten esett át. Sebészei ajánlottak még egy végső kezelést, a huszas éveinek elejére, ha egyáltalán megéri majd azt a kort.

Kim az élettörténetét „Fire road” címmel írta meg. A könyv két idézettel kezdődik. Az első a Bibliából való: „Szeretteim, ne lepődjete meg attól a tűztől, amely megpróbáltatás végett támadt köztetek...” (1Pt 4:12-13); a második Arisztotelésztől: „A bölcs cél nem az öröm biztosítása, hanem a fájdalom elkerülése”.

A napalm kislány és az őt segítők története adja most is a kérdést: *mi végett ez a sok küzdelem a világban?* Ott, azt a háborús helyzetet tekintve, nemde „az ország, a hatalom és a dicsőség” végett? Az Úr Jézustól tanuljuk, hogy még ha úgy vélnénk is, hogy ezek a mieink, a dicsőséget annak kell adnunk, akit igazán megillet. Addig is, míg ez lesz a teljes valóság, mindig kell az a másféle kis csapat, amelynek tagjai mintegy a Mester szavát követve az életért küzdenek.

Szilágyi László, Cleveland

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar

Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605